

bane igjennem de østlige Kjøbstæder, at jeg har tilladt mig at fremsætte disse Bemærkninger, og ikke for at modvirke Forslaget under Nr. 7, thi i dette ligger, efter dets Ord og den høit-ærede Indenrigsministers sidste Udtalelser, ikke, at den østlige Bue fra Aarhus skal foretrækkes, men kun at Balget mellem den østlige og vestlige Bue er uafgjort, og under denne Forudsætning stemmer jeg for dette Forslag.

A. Sage: Da jeg hører til dem, som virkelig ønske at see et Jernbaneanlæg i Jylland fremmet paa en fornøftig Maade og ogsaa Statens Pengetilskud, saavidt det behøves, ydet inden for visse Grændser, saa kan jeg ikke andet end oprigtig beklage, at jeg ikke er istand til at følge den Deel af Udvalget, som har sluttet sig til Ministeren. Enhver af os har sin Overbeviisning; vi kunne respektere forskellige Meninger, men Enhver maa handle efter sin Overbeviisning, og min Overbeviisning byder ikke at gaae ind paa noget Jernbaneproject i Jylland af mindre Betydning, saalænge det er uforsøgt, om man kan faae saadan en Jernbane anlagt, der kan betragtes for at være af stor Betydning for Landet, og at vi fornøftigviis tør give Statens Penge, for at see det fremmet. Saalænge det staaer uforsøgt, kan jeg ikke stemme for nogen anden Plan, og det er Grunden, hvorfor jeg har været med at stille det Forslag under Nr. 1, som gaaer ud paa at bemyndige Regjeringen til at gjøre dette Forsøg. Jeg holder paa det Alvorligste paa dette Forslag, og jeg beder Enhver indstændig at overveie, om det ikke er den rette Vej at gaae. Skulde En eller Anden af de andre Herrer, der have været med at stille det, staae mindre alvorlig derpaa, saa beder jeg dem sige det; jeg holder paa det til det Overste. Det er ikke nogen ny Idee, denne Længdebane, saaledes som Løvsbanen — thi den er ganske ny — Længdebanen har været forhandlet, har været erkjendt for at være den ene rigtige for Jylland, lige siden Jernbanespørgsmaalet er kommet op her i Landet. Jeg har heller ikke hørt et eneste Ord af nogen af de ærede Talere, som tyder paa, at de betragte Længdebanen for at være af mindre Vigtighed, hvorimod de fleste Talere gaae ind paa Løvs-

banen i Gaab om at see en Længdebane; men de turde maaskee blive skuffede i dette Gaab, — jeg siger, det er ikke nogen ny Idee, der har staaet for mig eller Nogen af de andre Herrer; den er saa gammel, at man allerede i 1844 i Viborg Stænder i en Udvalgsbetænkning har ansøgt Hs. Majestæt om, at ingen Bane maatte bygges, forinden Forholdene i Jylland saaledes havde forbedret sig, at en Jernbane gjennem Landet, naar den kom, maatte kunne være i hele Provinnsens Interesse; vi have dernæst en Udvalgsbetænkning fra de norske Jydskke Stænder fra 1846, hvori det siges, at Hs. Majestæt maatte behage, ikke at give Concessjon paa nogen enkelt Bane, forinden en endelig Bestemmelse om den her omhandlede toges, og den her omhandlede var en Længdebane, der fulgte saa nær Østlandet som muligt, uden at forlade det gunstige Terrain. Af hvad der senere er forhandlet om den jydskke Jernbane skal jeg kun udhøve det, der er det Nyeste. Blandt de nyeste Kilder er der saaledes en Skrivelse af 27de April 1855 fra Indenrigsminister Bang til Statsraad Westenholtz, og denne Skrivelse af 27de April 1855 er det første Svar, som blev givet paa det af Ministeren saa fordeelagtig omtalte Tilbud, der den 9de Decbr. 1852 blev gjort af Sir Morton Peto. I denne Skrivelse seer man tydeligt, at det ogsaa dengang har været Regjeringens Hensigt at fremme et saadant Længdebane-forsøg, og omtrent i den Retning, som var foreslaaet. Det hedder blandt Andet deri, hvis den ærede Formand vil tillade mig at oplæse nogle Ord: „Med Hensyn til Banens Anlæg og Retningslinie har Linien fra Flensborg til Ballum altid været anseet som given, idet man har forudsat, at fra Ballum, som er Kongeriget's Grund o. s. v., Banen vil gaae Nordøst; Ballum omtales i denne Skrivelse som en Havn, der ikke blot som Nødhavn vil være overordentlig vigtig, men som Handels-havn med lige og let Indløb, der tilstrækkelig kan belyses ved Fyrene fra List og Romø, langt vil overgaae alle andre Havne paa Vestkysten, navnlig Husum, Lønder, Glückstadt, Hamborg og Altona. Der omtales nu senere, hvorledes denne Bane skal udmunde ved Ballum, hvor man tænker sig en Havn anlagt, der skulde